

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
Γ' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως)
(Μάρκ. η' 34 – θ' 1)
15 Μαρτίου 2015

Τί είναι τό νά βαδίζει κανείς πίσω από τόν Χριστό, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τό ἀκούσαμε σήμερα. Τρία πράγματα τό αποτελοῦν: ἡ ἐλεύθερη ἀπόφαση, ἡ ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας καί τό σήκωμα τοῦ σταυροῦ μας.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἦρθε στή γῆ, γιά νά σώσει ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἦρθε γιά νά φωτίσει καί νά ζωοποιήσει κάθε του πλάσμα. Ἀλλά δέν τόν ἀκολουθοῦν ὅλοι. Ποιοί τόν ἀκολουθοῦν; Μονάχα ὅσοι θέλουν.

Δέν εἶπε: «θά μέ πάρετε ἀναγκαστικά ὅλοι ἀπό πίσω». Ἀλλά τί εἶπε; «ὅποιος θέλει νά μέ πάρει ἀπό πίσω». Ὁ καθένας εἶναι ἐλεύθερος νά διαλέξει ἀπό ἄλλο τόν δρόμο τῆς σωτηρίας ἢ τόν δρόμο τῆς ἀπώλειας. Τόν Χριστό ἢ τό Διάβολο. Τή ζωή ἢ τόν θάνατο.

Ὅλοι καλοῦνται στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀλλά θά μποῦν σ' αὐτή μονάχα ὅσοι τήν ποθοῦν, ὅσοι παίρνουν τήν ἀπόφαση νά βαδίζουν πρὸς αὐτή, ἀκολουθώντας τόν Χριστό.

Ὅλα τά μυστήρια τῆς θείας οικονομίας γιά τή σωτηρία μας, σ' αὐτό τό σημεῖο βασιζονται, ἀπ' αὐτό τό σημεῖο ἐξηγοῦνται καί διαφωτίζονται. Ποιό; Τήν ἐλευθερία τῆς θελήσεώς μας. Ἄν δέν ὑπῆρχε αὐτή ἡ προϋπόθεση δέν θά ἦταν ἀνάγκη νά σαρκωθεῖ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, νά σταυρωθεῖ καί νά ἀναστηθεῖ. Δέν θά εἶχαν νόημα οἱ ἀγῶνες γιά τή συμμόρφωση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Δέν θά χρειαζόταν τό Εὐαγγέλιο.

Ὅποιος θέλει, λοιπόν. Μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κυρίου νά τόν πάρουν ἀπό πίσω ὅλοι! Ἀλλά δέν ἀναγκάζει κανένα. Μονάχα ὅποιος ἀποφασίσει ἐλεύθερα καί ἄλλο τόν δρόμο, πού ἄνοιξε ὁ Χριστός.

Τό νά βαδίζει κανείς πίσω ἀπό τόν Χριστό, εἶναι πρῶτα ἀποτέλεσμα τῆς ἀνθρώπινης θέλησης. Καί δεύτερον εἶναι ἀπάρνηση τοῦ ἑαυτοῦ μας. «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν». Σκληρή ἡ ἀπαίτηση, πολύ βαρὺς ὁ ὄρος γιά τή σωτηρία. Αὐτός πού θ' ἀκολουθήσει, θ' ἀπαρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, θά παλέψει, θά πάει ἐνάντια σέ κάθε τί, πού σημαίνει ἀγάπη τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ἀλλά τί ζητᾶς, Κύριε; Σὺ πού μέ ἀγαπᾶς ἀπέραντα, πού κατέβηκες γιά μένα ἀπὸ τόν οὐρανό, πού ταπεινώθηκες, πού ἔχυσες τό αἷμα σου γιά μένα, μοῦ λές νά μὴν ἀγαπῶ ὅ,τι σὺ ἀγαπᾶς, μοῦ λές ν' ἀπαρνηθῶ τόν εἰσατό μου;

Ναί, ἀπαντᾶ ὁ Χριστός. Σοῦ ζητῶ ν' ἀπαρνηθεῖς τόν ἑαυτό σου, γιά νά τόν κερδίσεις ἀληθινά.

Καί πῶς θά τόν κερδίσω;

Ὅταν τόν προσφέρεις ὀλοτέλα σέ μένα. «Ἄν ἐσύ γίνεις φύλακας του, θά τόν χάσεις». Παραδίνοντάς τον, ὅμως, σέ μένα, θά τόν σώσεις ἀπὸ τή φθορά καί τόν θάνατο. Μὴν τόν ἀγαπᾶς, ἂν θέλεις νά τόν ἀγαπᾶς ἀληθινά. Ἀφησέ τον στά χεριά μου, γιά νά τόν ξαναβρεῖς καί νά μὴ τόν χάσεις ὀριστικά.

Καί τί θ' ἀπομείνει τότε, σέ μένα, Κύριε; τί θά ἔχω σ' αὐτόν τόν κόσμο γιά ἀγαπητό καί ἀκριβό;

«Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν», ἀπαντᾶ ὁ Χριστός, θά δώσει μέν τόν ἑαυτό του σέ μένα, ἀλλά θά πάρει ἕνα ἀντάλλαγμα σ' αὐτόν τόν κόσμο, ὥσπου νά ξαναβρεῖ

τόν ἑαυτό του στόν ἄλλο κόσμο. Καί τό ἀντάλλαγμα αὐτό εἶναι ὁ σταυρός τῶν ἐντολῶν μου. «Ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν καί ἀράτω τόν σταυρόν αὐτοῦ».

Αὐτό εἶναι τό τρίτο μέρος τοῦ νά ἀκολουθεῖ κανεῖς τόν Χριστό.

Νά τί σοῦ δίνω, νά τί θά ἔχεις δικό σου ἐδῶ κάτω, συνεχίζει ὁ Ἰησοῦς. Τόν σταυρό τῶν ἐντολῶν μου, τόν ἀγώνα νά συμορφώνεσαι μέ τό θέλημά μου. Τίς θλίψεις, τίς δοκιμασίες, τούς κόπους, τίς θυσίες πού θά ὑποφέρεις γιά ν' ἀποδείχνεσαι σέ κάθε περίσταση ἀληθινός ὀπαδός μου. Νά τί πρέπει ν' ἀγαπᾶς, τί πρέπει νά ὑπηρετεῖς, σέ τί πρέπει ν' ἀσχολεῖσαι, σέ τί πρέπει νά ἔχεις δοσμένη ὅλη σου τήν καρδιά: ὁ σταυρός σου. Αὐτόν ἀγκάλιασε, αὐτόν φορτώσου, αὐτόν σήκωνε σ' ὅλη σου τή ζωή.

Καί πῶς θά βρῶ τή δύναμη νά κατορθώσω μιά τόσο δύσκολη δουλειά;

Κυττώντας ἐμένα, προσέχοντας τί ἔκαμα ἐγώ ὡς ἄνθρωπος. Δέν εἶχα δικό μου θέλημα, ἀλλά ἐκεῖνο τοῦ οὐράνιου Πατέρα μου. Δέν ζήτησα ἀνάπαυση γιά τόν ἑαυτό μου. Δέν ὑπηρετήσα τόν ἑαυτό μου. Κόπιασα, ὑπόφερα, θυσιάστηκα γιά τόν Πατέρα μου καί γιά τά πλάσματά μου. Ἔχεις τέτοιο πρότυπο, τέτοιο προηγούμενο καί ρωτᾶς, πῶς θά κατορθώσεις νά σηκώσεις τόν σταυρό σου; Σοῦ ζητῶ νά μέ μιμηθεῖς, νά μέ ἀντιγράψεις. Δέν εἶμαι ἕνας ἀναίσθητος τύραννος, ἀλλά ἕνας πού ὑπόφερε ἀπείρως πιό πολύ ἀπ' ὅ,τι θά ὑποφέρεις ἐσύ. Καί σοῦ ζητῶ νά ὑποφέρεις, γιατί μ' ἀγαπᾶς καί θέλεις νά ἔρχεσαι ἀπό πίσω μου.

Μακάρι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, αὐτά τά λόγια τοῦ γλυκύτατου Χριστοῦ μας νά βροῦν βαθειά ἀπήχηση μέσα μας. Μακάρι νά θελήσουμε πραγματικά νά τόν ἀκολουθήσουμε. Κί ἔτσι, ἀπαρνούμενοι τόν ἑαυτό μας, νά φορτωθοῦμε τόν ἔνδοξο σταυρό τῆς ἁγίας ζωῆς. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Κ.